

A SEA ORGANIZATION
és
SZEREPE A SZCIENTOLÓGIA
EGYHÁZON BELÜL

Frank K. Flinn, Ph. D.
a vallástudományok docense

Washington Egyetem, Saint Louis, Missouri
Amerikai Egyesült Államok

2010. január

A SEA ORGANIZATION
és
SZEREPE A SZCIENTOLÓGIA
EGYHÁZON BELÜL

A SEA ORGANIZATION
ÉS SZEREPE A SZCIENTOLÓGIA EGYHÁZON BELÜL

TARTALOM

I. Képesítés	1
II. A Sea Organization és szerepe a Szcientológia Egyházon belül	3
A) Vallási rendek Keleten és Nyugaton	3
i. Buddhista szerzetesrendek	3
ii. Keresztény szerzetesrendek	7
B) A Sea Organization	10
C) Közösségi élet	12
D) Golden Era Productions	13
E) Szcientológia video- és hanganyagok	15
F) E-méter	16
III. A Sea Organization fegyelme hasonló vallási tapasztalatokkal összefüggésben	16
IV. Következtetés	20

Frank K. Flinn, Ph. D.
a vallástudományok docense

Washington Egyetem, Saint Louis, Missouri
Amerikai Egyesült Államok

2010. január

A SEA ORGANIZATION *és* SZEREPE A SZCIENTOLÓGIA EGYHÁZON BELÜL

I. KÉPESÍTÉS

Jelenleg a vallástudományok docenseként állok alkalmazásban a Washington Egyetemen (St. Louis, Missouri), ahol a következő kurzusokat oktatom: „Kereszténység a modern világban”, „Új vallási mozgalmak Amerikában”, „Az észak-amerikai vallási élmény” és „Bevezetés a világ vallásaiba”. Emellett független íróként, szerkesztőként, előadóként és konzultánsként dolgozom a teológia és a vallás területén. Az Amerikai Vallásakadémia megbecsült tagja vagyok. Önéletrajzom mellékelten itt található.

1962-ben B. A.-t szereztem filozófiából a Quincy Egyetemen (Quincy, Illinois); 1966-ban magna cum laude B. Div. diplomát a Harvard Divinity Schoolban (Cambridge, Massachusetts); 1981-ben pedig speciális vallástudományi Ph. D.-t a St. Michael's College-ban (Toronto School of Theology, Toronto, Ontario). Doktori tanulmányaimhoz tartozott az egyesült államokbeli és külföldi új vallási mozgalmak II. világháború utáni megjelenésének vizsgálata meggyőződésrendszerük, életmódjuk, vezetésük, motivációik és őszinteségük, valamint létezésük anyagi feltételei és az általuk használt vallási terminológia szempontjából. Doktori tanulmányaim során tanulmányoztam az ókori szektáriánus mozgalmakat, például a kumráni közösséget, az orphizmust és a misztériumvallásokat, valamint a középkori szerzetesrendeket és szektáriánus mozgalmakat is. 1966–67 során Fulbright ösztöndíjasként filozófiával és ókori keleti vallásokkal foglalkoztam a Heidelbergi Egyetemen, 1968–69 során pedig nemzetvédelmi idegen nyelvi ösztöndíjas (Title VI) voltam sémi nyelvekből a Pennsylvaniai Egyetemen.

Hivatalos vallástudományi tanulmányaim mellett intenzíven részt vettem a vallási életben mint a Kisebb Testvérek Rendjének (közismertebb nevükön ferencesek) szerzeteseként. 12 és fél évesen léptem be az előkészítő papneveldebe. 18 éves koromban felöltöttem a reverendát, és megkezdtem noviciátusi évemet, amelyet imával, meditációval és csendességben töltöttem. 19 évesen, 1958-ban tettem első, ideiglenes szegénységi, önmegtartóztatási és engedelmisségi fogadalmamat. 1958-tól 1962-ig filozófiát és a szabad művészeteket tanulmányoztam. 1962-ben szegénységi, önmegtartóztatási és engedelmisségi örökfogadalmat tettem, amely után megkezdtem hivatalos teológiai tanulmányaimat, ezen belül a szentírás, a rendszeres teológia, az etika, a kánoni törvény, az egyháztörténet és egyházi régészet stb. tanulmányozását. A szegénységi fogadalom azt jelentette, hogy abszolút semmit sem birtokoltam, még a rajtam levő ruhát sem. Három különböző kolostorban laktam Illinois és Ohio államban, és sok másikat is meglátogattam mindenfelé a Középnnyugaton. 1964-ben eldöntöttem, hogy elhagyom a kolostort. Teljesen végigkövettem a jogszerű távozáshoz szükséges kánoni eljárásokat, és 1965-ben közvetlenül VI. Pál pápától kaptam felmentést a fogadalmam alól. Továbbra is gyakorló római katolikus vagyok. Szerzetesként olyan típusú vallási életet éltem, amely nagyon hasonlít ahhoz, ahogy a Sea Organization tagjai élnek, ami a tanulást, a fegyelmet és az elkötelezettséget illeti.

A jelenlegi, Washington Egyetemen betöltött pozícióm előtt tanítottam a St. Louis-i Egyetemen (St. Louis, Missouri), ahol 1977–79 során a vallással és oktatással kapcsolatos posztgraduális program igazgatója voltam, és „Az amerikai vallási élmény”-ről tartottam kurzust; a Torontói Egyetemen (Toronto, Ontario), ahol 1976–77 során összehasonlító vallástudomány tanársegéd voltam; a St. John's College-ban (Santa Fe, Új-Mexikó), ahol 1970-től 1975-ig a Szent Könyvek Program tanársegédje voltam; a LaSalle College-ban (Philadelphia, Pennsylvania), ahol 1969–73 során (nyári kurzusokon) bibliaismeretet és vallásantropológiát oktattam; a Boston College-ban (Chestnut Hill, Massachusetts), ahol 1967–68 során bibliaismeretet oktattam; és a Newton College of the Sacred Heart (Newton, Massachusetts) előadójaként, ahol bibliaismeretet oktattam.

1968 óta számos különböző kibontakozó vallási mozgalomról írtam, illetve tartottam előadást, amelyek a 19. és 20. század során Észak-Amerikában és másutt léteztek, beleértve a következőket: Great Awakening, shakerizmus, mormonizmus, hetednapiadventisták, Jehova tanúi, Új Harmónia, Oneida Közösség, Brook Farm, Egyesítő Egyház, Hare Krisna-mozgalom és a Szciantológia Egyház. Gyakran tartottam előadásokat az új vallások témájáról az Egyesült Államok, Kanada, Európa, Japán és Kína különféle főiskoláin, egyetemein és szakmai konferenciáin. Tettem vallomást az Egyesült Államok Kongresszusa, a New York-i Törvényhozó Gyűlés, valamint az Ohioi, Illinois-i és Kansasi Törvényhozás előtt, különféle szempontokból nyilatkozva azokról a hagyományos vallásokról és mai új vallásokról, amelyekről hosszú távú, első kézből származó ismereteim vannak. Különböző tárgyalási helyszíneken és bírósági ügyekben nyújtottam be

szakvéleményt és vallomást a Szentlélek Társasága a Világ Kereszténységének Egyesítéséért (Egyesítő Egyház), a Szciantológia Egyház, a hindu vaisnaviták (Hare Krisna), a WICCA, a Bruderhof, a Keresztény Milícia, az anabaptista amishok, a keresztény premillennialisták, a rasztafariánusok és mások kapcsán.

A Szciantológia Egyházat 1976 óta tanulmányozom mélyrehatóan, az írásos anyagaik hatalmas tömegét is beleértve. Szciantológia-egyházakban és -központokban tett látogatásaim révén (Los Angeles; Gilman Hot Springs, Kalifornia; Clearwater, Florida; St. Louis; Portland, Oregon; Toronto; és Párizs) megismerkedtem a vallás mindennapi tevékenységeivel. Számos interjút lefolytattam a Szciantológia Egyház tagjaival, és megfigyeltem, ahogy a szciantológusok felekezetük központi vallási gyakorlataival foglalkoztak. Ismerem a Szciantológiáról szóló anyagok nagy részét is, az objektív tudományos írásoktól a sajtóbeszámolókon át a részrehajló kommentárokig, kedvező és kedvezőtlen oldalról egyaránt. E széles körű vizsgálat alapján, valamint tudományos háttérrel és folyamatos munkatapasztalatom figyelembevételével alakítottam ki az alábbiakban kifejtett véleményemet.

II.

A SEA ORGANIZATION ÉS SZEREPE A SZCIANTOLÓGIA EGYHÁZON BELÜL

Felkértek, hogy mondjak véleményt a Sea Org(anization)ról mint a Szciantológia Egyház átfogóbb vallásán belüli vallási rendről. Többéves kutatásom és a Szciantológiáról szerzett tapasztalataim alapján, beleértve az alábbiakban kijelentett és leírt indokokat is, kész ténynek tekintem, hogy a Szciantológia Egyház hiteles vallás, amelybe beletartozik egy meggyőződésrendszer, szertartásokat és viselkedési kódexeket is tartalmazó vallási gyakorlatok, valamint hívők azonosítható csoportja, akik elfogadják ezeket a meggyőződéseket és vallási gyakorlatokat, és ezek tartják össze őket.

A) VALLÁSI RENDEK KELETEN ÉS NYUGATON

i. Buddhista szerzetesrendek

Ahhoz, hogy a Sea Orgról mint vallási rendről beszámolhassak, előbb szót kell ejtenem a keleti és nyugati vallási rendekről, hogy kaphassunk egy általános nézőpontot ezeknek a vallási intézményeknek a természetéről és funkciójáról a valláson belül általában. A vallási rendekkel kapcsolatban két alapvető paradigmával találkozunk a történelem során. Az első az a szerzetesekből és apácákból (páli nyelven *bhikkhuk* és *bhikkhunik*) álló rend, amelyet Gautama Buddha (kb. i. e. 563–483) alapított a megvilágosodását vagy ébredését (*bodhi*) követően.

Buddha első hívőközössége (*szangha*) először szerzetesekből állt, majd apácákból, és végül laikus követőkből is. A vallási rendek célja akkor is az volt, és most is az, hogy megőrizték, védelmezzék és gondozzák a Buddha tanításait, és terjesszék őket az egész világon.

A Buddha a vallását „az igazság fegyelmének” (páli nyelven *dhamma vinaja*) nevezte, és a férfiak és nők számára általa kijelölt szerzetesrendi regula pontosan ez: az igazság fegyelme. A buddhista vallás fő törekvése és a vallási rendek központi célja azon munkálkodni, hogy felszabadulást (*móksa*) érjenek el minden értelmes lény számára a testi, érzelmi és lelki fájdalom alól. A Buddha tanította a négy nemes igazságot, amelyek elvezetnek a nemes nyolcrétű ösvényhez. A négy igazság a következő: (1) az egész életet fájdalom és/vagy nyomorúság (*dukkha*) hatja át; (2) ezt a szenvedést a sóvárgás (*tanhá*), a gonosz dolgok iránti vágy vagy a jó dolgok iránti mértéktelen vágy okozza; (3) lehetséges a megszabadulás ettől a szenvedéstől; és (4) a megszabaduláshoz vezető út a nemes nyolcrétű ösvény. A nyolcrétű ösvény a következők kifejlesztéséből és fenntartásából áll: (1) helyes tudás; (2) helyes beállítottság vagy nézőpont; (3) helyes beszéd vagy igazmondás; (4) helyes cselekvés; (5) helyes életmód vagy foglalkozás; (6) helyes erőfeszítés; (7) helyes odafigyelés; és (8) helyes önuralom/magatartás minden helyzetben. Ha az ember követi ezeket az igazságokat és a nyolcrétű ösvényt, akkor képes elérni a *nirvána* állapotát, amely kifejezés nehezen fordítható le, de ilyen elképzeléseket foglal magába: egységbe rendezett személyiség, lelki béke, elragadtatás és végül teljes megszabadulás a *szamszára* körforgásából, ami az időben és térben való születés és újjászületés.

A nyugati szerzetesrendi szabályzatokhoz hasonlóan a Buddha is kifejlesztette a viselkedési szabályokat, protokollokat, kódexeket, illetve az eseti alapú büntetéseket. Az első buddhista szerzetesrendi szabályzat, a *pátimokkha*, 227 kánont vagy szabályt tartalmazott férfiak, és 311-et nők számára. Megtalálható a *Vinaja-pitaká*ban („Fegyelem kosara”), amely a *Tripataka* („három kosár”, a páli buddhista kánon szent iratainak összessége) közül az első. Ez a szabályzat, amely először a théraváda hagyományon belül fejlődött ki, később modellként szolgált minden későbbi szabályzathoz a mahajána tradíciókon belül Tibetben, Kínában, Koreában és Japánban.

A buddhista szerzetesek fogadalmat tesznek arra, hogy mértékletes és erényes életet élnek, és hogy naponta több órát kántálnak és meditálnak. Konkrétan fogadalmat tesznek arra, hogy felhagynak 10 tevékenységgel, amelyek megakadályoznák őket abban, hogy megfeleljenek a nyolcrétű ösvénynek: (1) szándékos ölés; (2) lopás; (3) szexuális kapcsolatok; (4) hazudás; (5) bármilyen bódítószert fogyasztása; (6) éneklés, tánc, zenélés (világi összefüggésben); (7) parfüm használata vagy ékszerek viselése; (8) trónon ülés vagy cifra ágyon fekvés; (9) evés dél után (az időpont más hagyományokban változó); és (10) arany vagy pénz érintése. A mahajána buddhista szerzetesek és apácák emellett letesznek „a bódhiszattva fogadalmat”, együttérzésből

ígéretet téve minden szenvedő értelmes lény megmentésére, bár ezek megszámlálhatatlanul sokan vannak, és a megmentésükre irányuló erőfeszítés évmilliárdokig fog tartani.

A kolostoron belüli szigorú fegyelem megőrzi a közösségen belüli harmóniát, így a Buddha tanításainak magas szintjét fenn lehet tartani a kolostoron belül, és hitelesen lehet tolmácsolni a kolostoron kívüli laikusok számára. Arra is vannak szigorú viselkedési szabályok, amikor kapcsolatba lépnek a világiakkal és a nagy nyilvánossággal. A szerzetesek és az apácák a buddhista vallás zászlóvivői.

A felszentelésüket megelőzően – és utána is – a buddhista szerzetesek és apácák minden szempontból intenzív képzést kapnak Buddha tanításaiból, a szerzetesrendi szabályzatból, valamint pszichológiai, filozófiai és metafizikai tanulmányokat is folytatnak. Utóbbi különösen átfogó a tibeti buddhizmusban. A szerzetesi élet szabályai mindenre kiterjednek. Szabályozzák, hogy hogyan és hol kell aludni, milyen ruhát kell viselni, és annak miből kell készülnie, hogyan kell viselkedni a kolostoron belül és kívül, milyen gyógyszereket és hogyan kell használni, hogyan kell alamizsnát gyűjteni, és milyen büntetéseket kell kiszabni a szabályszegésekért.

A théraváda buddhizmusban a szabályszegésnek két típusa van. Az első, az úgynevezett *paradzika* (páli „kudar”), súlyos. Idetartoznak: (1) szándékos gyilkosság; (2) szexuális aktus; (3) lopás; és (4) a megvilágosodás magasabb szintjének tettetése, mint amit a személy valóban elért. Az utolsó tiltás azt mutatja, hogy a rendtagoknál a meditációnak és a megvilágosodásnak vannak fokozatai, amelyekre törekszenek, és amelyekkel kapcsolatban teljes őszinteségre kötelezettek. Az apácáknál van még 4 *paradzika*, amelyeket kerülni kell, és főleg a szexuális kapcsolatokra vonatkoznak. Ha a személy ezekbe bocsátkozik, akkor véglegesen „kizárja magát” a szanghából, és legalább a következő életéig várnia kell, hogy folytassa a megvilágosodás felé vivő útját. Thannissaro Bhikkhu, *Bhikkhu Patimokkha/The Bhikkhus Code of Discipline*, pp. 2–6.

A második típusú szabályszegés az úgynevezett *szanghadiszesza* (páli „közösségi szabálysértés”). Ebbe tartozik többféle kisebb szexuális kihágás, más szerzetesek vagy apácák hamis megvádolása és egyházszakadásra buzdítás. Az e kategóriába tartozó esetekben a közösség hoz ítéletet a vétkes felett, és az esettől függően vagy penitenciát szab ki rá, hogy megjavuljon, vagy kizárja a visszaeső vétkest. Az eljárási szabályok nagyon gondosan kidolgozottak. A szabálysértések közé tartoznak szexuális ügyek (maszturbáció; szexuális aktus, miközben az illető szerzetesrendi fogadalom alatt áll; személyes alamizsnakérés önmaga vagy mások számára); meditációs kunyhó építése magánadományokból és a szangha engedélye nélkül; hamis tanúskodás egy szerzetes- vagy apácátárs ellen; szakadásra buzdítás vagy szakadás támogatása a közösségben. *Ibid.*, pp. 3–4, no. 10. Számos kézikönyv és kommentár foglalkozik a szabálysértések és jóvátételek valamennyi típusával.

Vannak eljárások és előírások az olyan szerzetesek számára is, akik egyszerűen el akarják hagyni a vallási rendet, de fenn akarják tartani a spirituálisan harmonikus kapcsolatot a szanghával. A théraváda tradícióban gyakori, hogy fiatal férfiak és nők egy vagy több hónapig szerzetesként vagy apácaként élnek, azután kimennek, és tovább élnek a szekuláris világban. A kolostorban eltöltött idő ad nekik egy „talpalatnyi” felszabadulást és megvilágosodást a majdani életeikhez. Szabályos és rendezett módon hagyják el a kolostort, a vallás ideáljainak tiszteletben tartásával.

A buddhista szerzetesek és apácák zárt és őrzött szállásokon élnek. Vannak kapuk a belépésre és a távozásra. Ahogy a keresztény szerzeteseknek és apácáknak, nekik is a felettesük engedélyét kell kérniük a kolostor elhagyásához, és visszatérésükkor kötelesek lejelentkezni. Amint a bhikkhuk fegyelmi szabályzatából kiderül, a tag életét minden szempontból – lakóhely, tanulási és meditációs időszakok, élelem, ruházat, koldulás módja, kapcsolat az apácákkal és a világiakkal, élelem, gyógyszerek stb. – szorosan felügyelik és nyomon követik. Amennyiben egy tag szokatlan körülmények között elszökik – akár azért, mert súlyos kihágást követett el a fenti 14. és 15. bekezdés szerint, vagy csak ismeretlen körülmények között távozik –, a rendtársai megpróbálják visszahozni, hogy kánoni úton igazítsák el az ügyet. Az ok egyszerű a hívó számára: ha egyszerűen „eliszkol”, azzal egy rettenetes állapotnak, az ez életbeli móksáról való lemondásnak teszi ki magát.

A buddhista kolostorok különféle módokon jutnak bevételhez. Sok pénz jön be alamizsnaként. Sok kolostor tesz szert jelentős bevételre temetésekből, megemlékezésekből és az ősök tiszteletére tartott más rituálékból. Némelyik rózsafüzéretet és más szent tárgyakat készít, például kis Buddha-szobrokat, füstölőket, imazászlókat és más megszentelt eszközöket, amelyeket eladnak a hívőknek. Japán kolostorok teát és más termékeket is előállítanak, hogy fenntartsák életmódjukat. De valamennyi tradíció csaknem minden kolostora intenzíven másolja vagy nyomtatja a szent iratait a saját használatára, vagy hogy eladja más kolostori alapítványoknak, illetve jámbor kívülállóknak.

Ugyanakkor fontos azt látni, hogy a vallási rendek szerzetesei és apácái életük minden oldalára úgy tekintenek, hogy az hozzájárul a küldetésükhöz: elérni, hogy megszabaduljanak a sóvárgástól, és megőrizni a megvilágosodás ideálját a laikusok számára úgy általában. Még a szerény feladatok is – amilyen a gyomlálás a kertben, a kenyérsütés, a kolostor ösvényeinek felsöprése, a latrinák megtisztítása – vallási értelmezést kapnak. Ezek a mindennapos teendők hozzájárulnak ahhoz, hogy a rendtag alázatosságot, szerénységet és engedelmisséget alakítson ki magában, amelyek nélkül akadályokba ütközne vagy meghiúsulna a megvilágosodáshoz vezető haladása a meditáció szintjein, ahogy a buddhista ideálok terjesztése is.

ii. Keresztény szerzetesrendek

A keresztény szerzetesrendek abból a vallásos vágyból fakadóan bukkantak fel, hogy utánozzák Jézus Krisztus életét. A 3. század végén és azt követően ez az utánzás kimondottan az aszketizmus irányába fordult. Felső-egyiptomi szerzetesek igyekeztek utánozni Jézus elvonulását a sivatagba (Máté 4:1–11; Márk 1:12–13; Lukács 4:1–13), amelynek során böjtölt, imádkozott és szenvedett, és legyőzte a sátán kísértéseit. Az első szerzetesek és a hozzájuk csatlakozott apácák az úgynevezett eremiták (a görög *eremosz* = „sivatag” szóból), akik cölíbátus, böjtölés, imádkozás és meditáció által jellemzett életet éltek magányos barlangjaikban, és csak az Eucharisztia megünneplésére gyűltek össze vasárnaponként. Remete Szent Antal (kb. 251–356) az eremita szerzetesek mintapéldája.

A második fázisban a szerzetesek és az apácák – külön kolostorokban – elkezdtek együtt élni. A szerzetesrendeknek ez a formája az úgynevezett koinobita (a görög *koinosz* = „közös” + *biosz* = „élet” szavakból), és azokat írja le, akik azért gyűltek össze, hogy közösségben élve utánozzák a tanítványaival együtt lévő Jézust, illetve a korai keresztény egyházak tagjait, akik mindenben osztoznak, beleértve a vagyonukat is (ApCsel 4:32). A közösségben élő szerzetesek és apácák hamarosan szabályokat dolgoztak ki, amelyek meghatározták a közösségi életük sémáját. Közös kolostorokba gyűltek egy apát vagy apátnő spirituális felügyelete alatt. Az első ismert regulát az egyiptomi Szent Pakhomiosz (kb. 292–348) fogalmazta meg. Nagy Szent Baszileiosz (330–379) a kappadókiai Kaiszareiból (Cézárea) ellátogatott hozzá, és átvette Pakhomiosz reguláját a saját *Aszketikonjába*, amely a mai napig a keleti kereszténység mintaregulája. Baszileiosz regulája lett később a séma *Szent Benedek regulája* számára, amelyet Nursiai Szent Benedek fogalmazott meg (480–583). Benedek regulája lett ezután a nyugati kereszténységben a paradigma a vallási rendek és vallási társaságok minden további szabályozásához. Szent Pakhomiosz regulája ma is teljes mértékben érvényben van, és ezt követik Egyiptomban a legrégebbi keresztény kolostor, a Fehér Kolostor kopt szerzetesei, illetve más kopt kolostorok más országokban. Szent Baszileiosz regulája szintén teljes érvényben van az Athosz-hegyi görög kolostorokban, illetve szerte a keleti ortodox világban. Ugyanez érvényes Szent Benedek regulájára, amelyet közvetlenül követnek világszerte a bencés szerzetesek, közvetve pedig az a sok katolikus szerzetesrend, amelyek regulája Szent Benedek reguláján alapult.

A szerzetesrendi intézményeknek különböző típusai voltak. Némelyek külön voltak választva nemek szerint. Némelyek bevették mindkét nem tagjait, akik külön helyiségekben éltek, de speciális ünnepnapokat és szertartásokat közösen tartottak meg. Másoknál külön épületszárnyak voltak a szerzetesek, az apácák, illetve a házaspárok számára. Ez utóbbira példa a kelta keresztény szerzetesség, amely az 1172-es casheli zsinatig dominált Írországból, Walesben, Skóciában és Britanniában.

Szent Benedek reguláját egy jelmonddal lehet összegezni: *Ora et labora* („Imádkozzál és dolgozzál!”). A regula megköveteli a tagoktól, hogy tegyenek fogadalmat az önmegtartóztatásra, az engedelmisségre (az apát vagy apátnő felé) és a (személyes) szegénységre. Ez magában foglalja a szerzetesi élet összes elemét: ruházat, ételem, alvás, imádkozás és éneklés, felszentelés, hivatalok a kolostoron belül (apát/apátnő; perjel; esperesek, cellárius; stb.); hibák korrigálása és kiátkozás; stb. Ezek a szabályok nagyon hasonlítanak a buddhista szerzetesrendi szabályokra. Nem minden keresztény vallási rend vagy társaság tesz ugyanolyan típusú fogadalmakat, de mind elkötelezik magukat bizonyos – imára, meditációra, böjtölésre és viselkedésre vonatkozó – szabályok mellett. Jézus Társaságának tagjai – közismert nevükön a jezsuiták – leteszik a szegénységi, az önmegtartóztatási és az engedelmisségi fogadalmat, de letesznek egy negyediket is, hogy a világon bárhová elmennek, ahová a pápa küldi őket.

Az *ora* („Imádkozzál!”) kategóriába tartozóan a bencés szerzeteseknek és apácáknak el kell mondaniuk vagy énekelniük az officium divinum óráinak imáit (prima, laudes, tercia, szexta, nona, vesperás, matutinum), ahogy a 119. zsoltár 164. verse mondja: „Naponta hétszer dicsérlek téged igazságos döntéseidért.” Lásd *Szent Benedek regulája*, 16. fejezet, 31. oldal. Ezeket az imákat bibliai témákkal és spirituális írásokkal kapcsolatos meditáció kíséri. A szerzetesektől és az apácáktól az is elvárt, hogy ne csak a Bibliát tanulmányozzák, hanem más szabad művészeteket és a filozófiát is, ami fejleszti a teológiai ismereteiket és a hitéletüket. Az ilyen típusú tanulás nagyon közeli párhuzamba állítható a buddhizmussal.

A *labora* („Dolgozzál!”) kategóriájába tartozóan a szerzetesek és az apácák kemény testi és szellemi munkát végeznek, mert ezek jótékonyan hatnak a spirituális életre (*Regula*, 48. fejezet). A legfontosabb tevékenység azt volt, hogy másolták, bekötötték és továbbadták a Bibliát, a Biblia megértésében és értelmezésében segítő teológiai és filozófiai szövegeket, illetve magát a *Regulát*. A Szeptuaginta görög bibliát tartalmazó egyik kézzel másolt kódexet, az úgynevezett *Codex Sinaiticust* (Sínai-félszigeti kódex, dátuma kb. 350) egy keleti kolostorban, valószínűleg a palesztinai Kaiszareióban készítették, és a Sínai-hegyen, a görögkeleti Szent Katalin-kolostorban őrizték meg. Amennyire tudjuk, szinte az összes, bibliát tartalmazó kódex, bibliafordítás és -másolat kolostorokból származik. Ma a vallási rendek szigorú felügyelet alatt tartják az összes kiadványt, amely a regulájukkal, a teológiájukkal és a renchez tartozó más tanításaikkal foglalkozik. Minden hivatalos vallási kiadványon szerepelnie kell egy egyházi *nihil obstat* („Semmi akadály” az írás kiadásának) és egy *imprimatur* („Nyomtatható”), amelyeket az apát, az apátnő vagy a vallási rend egyéb vezetője ad meg. Hasonlóan minden hivatalos vallási kiadványt ugyanígy nyomon követ és felügyel az egyházmegye püspöke, vagy egy püspöki konferencia, vagy a római katolikus pápa Rómában, vagy a keleti ortodox ökumenikus pátriárka Isztambulban (Konstantinápoly). Egy nevezetes kolostori nyomda, amely a bencés rend vallási

értekezéseit nyomtatja, a St. Meinrad Abbey Press, az indianai St. Meinradban található Szent Meinrad-apátság által üzemeltetett intézmény. A St. Meinrad Press, hasonlóan más vallási rendek nyomdáihoz, a rend tagjait foglalkoztatja, akik nem kapnak fizetést, továbbá speciális tapasztalatokkal rendelkező külsősöket is, akiket szokásos díjazás szerint fizetnek.

A középkorban a kolostorok és a zárdák végtelen órákat töltöttek illusztrált bibliakéziratok, drámai bibliai jeleneteket ábrázoló óriási falikárpitok, valamint a Sziciliától Angliáig számtalan katedrálist díszítő szobrok és festett üvegablakok készítésével. Példaként elég megemlíteni a kelli kódexet, amely most a dublini Trinity College könyvtárában található; azt a glasgow-i Burrell-gyűjteményben található bibliai falikárpitot, amely tipologikus jeleneteket mutat az Ótestamentumból, az Újtestamentumra való utalásokkal; és a chartres-i katedrálist. A kor írástudatlan közemberei számára ezek a képek voltak – ahogy sok vallási művészettörténész leírta – a „kőben, pergamenen és festett üvegen megjelenő Biblia”. Ez a fajta tevékenység „nehéz munkának” tűnik a szó világi jelentésében, de egy jámbor szerzetes vagy apáca számára szent tevékenység volt, és ugyanúgy az *Opus Dei* („Isten munkája”) része – hogy Szent Benedek kifejezését használjuk –, mint az officium divinum óráiban zsolozsmázni, imádkozni vagy meditálni.

A szerzetesi életbe beletartozott és beletartozik a földművelés, különféle állatok tenyésztése, malmok működtetése patakokon és folyókon a kolostor és a környező világi gazdák javára, új típusú ekék és mezőgazdasági gépek kifejlesztése, továbbá ruhák (miseruha, dalmatika stb.) és szent edények (kelyhek, kehelytányérok, tömjéntartók stb.) készítése vallási szertartásokhoz, illetve olyan kegytárgyak előállítása, mint az ikonok, képek, rózsafüzérek és keresztek. Az ilyen munkát a teljes spirituális élet szerves részének tekintették és tekintik minden szerzetes és apáca számára.

Ahogy a buddhista szerzetesrendi szabályzatok, *Szent Benedek regulája* is részletes lépéseket tartalmaz a rendi szabályokat be nem tartó megtévelyedett szerzetesek és apácák megfegyelmezéséhez és kiközösítéséhez vagy visszafogadásához. *Szent Benedek regulája*, 23–28. fejezet, 36–39. oldal. A büntetések közé tartozik a térdeplés előrenyújtott karral hosszabb időn keresztül, a hallgatás, a megalázkodás önostorozással vagy szőrcsuha viselésével, a magányos étkezés, a testi fenyítés és végső eszközként a kizárás, de az Újszövetségben is szereplő előírások szerint a megtévelyedett lelki üdve a legfontosabb. Egy kiközösített tagról úgy vélik, hogy lemond a megváltásról, és a pokol örökké tartó lángjait kockáztatja. Azok a tagok, akik az apát vagy apátnő engedélye nélkül társulnak egy kizárt taggal, ugyanazt a büntetést kapják. *Ugyanott*, 26. fejezet, 38. oldal. A fegyelmezés a „káptalan” során történik, amelyet hagyományosan a káptalanházban tartanak. A „káptalan” a latin *capitulum* (fejezet) szóból ered, és onnan kapta a nevét, hogy a

kolostor rendjét felügyelő és működését szabályozó gyűlés előtt mindig felolvasnak egy fejezetet a rend regulájából. A káptalan során a szerzetesek vagy apácák elrendezik a kolostor mindennapi életének ügyeit, ideértve a bűnök és a regula elleni szabályszegések nyilvános megvallását. A vétkes tagokat általában más szerzetesekből vagy apácákból álló speciális felügyelőbizottság elé állítják, akik eldöntik, hogy milyen fegyelmezés vagy büntetés jár a vétéséért.

Ahogy a buddhizmusban, a keresztény kolostorok és vallási rendek tagjai is elhagyhatják a rendet harmonikus és törvényes módon. Mivel a római katolikus szerzetesek és barátok örökfogadalmat tesznek, megkülönböztetve a rendszeres vagy ideiglenes fogadalmaktól, először úgynevezett diszpenzációt (fogadalom alóli felmentés) kell kapniuk magától a Vatikántól. Fenntartják a jó kapcsolatot a hivatalos egyházzal, feltéve, hogy végrehajtják a kilépés hivatalos eljárás módját, megvárják a diszpenzáció kánoni előírások szerinti véglegesítését, és nem becsmérik az anyaegyházukat. E szabályok megszegéséért megrovás, interdiktum (kizárás minden szentségből, amilyen a házasság, a bűnbocsánat [gyónás], az Eucharisztia és az utolsó kenet) és/vagy kiközösítés, vagyis az egyháztól és közösségtől való teljes elkülönítés jár.

B) A SEA ORGANIZATION

A Szciantológia Egyház Sea Organization („Sea Org”) szervezete abból a kis csoport szciantológusból született, akik követték a Szciantológia alapítóját, L. Ron Hubbardot (1911–1986) az 1967-ben megkezdett tengeri utazásain. Ezek során kezdte meg L. Ron Hubbard az auditálási eljárás spirituálisan haladó Operatív Thetán (OT) szintjeinek kifejlesztését. Ezek a mélyen elkötelezett szciantológusok, akik tanúi voltak L. Ron Hubbard vallási tevékenységeinek, megalakították a Sea Organizationt, egymilliárd éves szolgálatra téve fogadalmat, hogy kimutassák elkötelezettségüket a Szciantológia Egyház és küldetése mellett. A Sea Organization tagjának egymilliárd éves fogadalma csaknem pontosan megfelel a végtelen együttérzés fogadalmának, amelyet azok tesznek le, akik a mahájána buddhizmusban bódhiszattvává akarnak válni: „A bódhiszattva eltökéli: magamra veszem minden szenvedés terhét... ki kell mentenem ezt a rengeteg [értelmes] lényt a szamszára [rossz cselekedetek miatti újjászületések körforgása] sodrásából... eltökéltem magam, hogy számtalan korszakon át kiállom az összes gyötrelmes állapotot; és minden lényt a szabadságig segítek, minden gyötrelmes állapotban, amely bármely világrendszerben előfordulhat.” Az idézet forrása: Edward Conze, ed., *Buddhist Texts through the Ages* (New York: Harper & Row, 1954), p. 131. Ez a szöveg nemcsak kozmológiai szempontból felel meg a Szciantológia hitnek (sok univerzum vagy galaxis), hanem a Sea Organization fogadalmának hossza (számtalan korszakon át) és a végső spirituális cél (szabadság) szempontjából is.

Ez a mintázat a Szcientológia Egyház történelme során párhuzamot mutat az első szerzetesi szangha kialakulásával Gautama Buddha körül, az első szerzetesekkel, akik Szent Benedeket követték, és az első jezsuita közösséggel, amely Loyolai Szent Ignác (1491–1556) köré szerveződött. A vallási rendek magukra vállalják, hogy példamutató módon követik vallásuk tanításait. Ahogy a dominikánusok és a ferencesek fogalmazznak, ők a tökéletesség felé vezető utat választják.

A Sea Organization tagjai teljes szívvel és örökre szólóan elkötelezik magukat a Szcientológia hitvallásának beteljesítése mellett: fenntartani az emberek jogait, beleértve a spirituális jogukat az épelméjűségre, és megerősíteni az emberiség alapvető jóságát és a túlélés átfogó célját, ami nagyon szorosan kapcsolódik a szellem megváltásához. Lásd: *A Szcientológia hitvallása*. A túlélés útja: először a bolygó megtisztítása az összes engramtól, azoktól a negatív hatásoktól és sérülésektől az emberek életében, amelyek a túlélés ellen küzdenek, emellett a lehető legtöbb ember felemelése, hogy elérjék a teljes spirituális potenciáljukat, azt az állapotot, amelyet a szcientológusok úgy neveznek, hogy Operatív Thetán (OT), aki uralkodik az anyag, az energia, a tér és az idő felett.

A „túlélés” kifejezés a Szcientológia vallásban egyenértékű, hasonló teológiai fogalom, mint amit a buddhisták úgy neveznek, hogy *móksa* vagy „megszabadulás”, a keresztények pedig úgy, hogy „üdvözülés” vagy „megváltás.” A szcientológusok szerint a túlélés a nyolc dinamika szintjein játszódik le: 1. késztetés az önálló egyénként való létezésre; 2. késztetés a szexre és a családra; 3. késztetés a nagyobb társadalmi csoportokban létezésre; 4. késztetés az emberiség egészéként való létezésre, nem csupán csoportként vagy nemzetként; 5. késztetés az állatvilág részeként való létezésre, nem csupán egy fajként a természetben belül; 6. késztetés a fizikai univerzumként (anyag energia, tér és idő) való létezésre; 7. késztetés a szellemként való létezésre, amit a szcientológusok úgy neveznek, hogy thetán; és 8. késztetés a létezésre Végtelenként vagy Istenként.

A szcientológusok hisznek abban, hogy egyetlen módon valósulhat meg a túlélés mind a nyolc dinamikán az emberek számára ezen a bolygón: ha megszabadulnak az engramjaiktól, és teljesen Operatív Thetánná válnak az emberiség és az egész bolygó megmentése érdekében. Ez egyetlen módon történhet meg: ha a lehető legtöbb ember képzést és auditálást kap. A Szcientológián belül a Sea Organization az a csoport, amely spirituálisan „éjjel-nappal” annak szenteli magát, hogy gondoskodjon a Szcientológia kulcsfontosságú, lényeges vallási céljainak és eljárásainak megőrzéséről, védelmezéséről, továbbviteléről, kiadásáról és a világnak való terjesztéséről. A Sea Organization létfontosságú a Szcientológia mint világvallás túlélése szempontjából.

Mivel a Sea Organization olyan kulcsszerepet játszik a Szcientológia Egyház teológiai és egyházi rendszerében, a Sea Organization tagjai követik *A Sea Org-tag kódexét*, amely olyan ígéreteket

és kötelezettségeket tartalmaz, amelyek teljesen összhangban vannak azokkal a fogadalmakkal, amelyeket a buddhista és a keresztény szerzetesek és apácák tesznek. *A Sea Org-tag kódexe.* A fogadalom egyszerűen egy ünnepélyes körülmények között tett vallási ígéret. Ezekbe az ígéretbe beletartozik, hogy igyekeznek: megvalósítani a nyolc dinamikát a legtöbb jó és a legtöbb ember érdekében; a Szciantológián belül a lehető legetikusabban nyújtani a képzési és auditálási technológiát; a Dianetika és Szciantológia képzési és auditálási technológiáját pontosan alkalmazva megfelelő vezetést biztosítani az összes többi szciantológusnak; szolgálatból példát mutatni másoknak; megfelelő viselkedést és magas munkaetikát mutatni; megkövetelni Sea Organization-beli társaik felelősségvállalását; védelmezni a Sea Organizationt a hamis támadásoktól; és kitartani. Az ilyen szintű elkötelezettség az egész történelem során jellemző a vallási rendekre.

Ma a Sea Organization tagjainak száma az egész világon több mint ötezer (5000+). A Szciantológián belüli különleges küldetésük miatt ők felügyelik a képzést és az auditálást minden szinten, és közvetlenül szolgáltatják a felsőbb szintű képzést és auditálást. Mivel megfogadták, hogy megtartják és istápolják az alapító, L. Ron Hubbard autentikus tanításait, a Sea Organization tagjai töltik be a kulcsfontosságú vezetői és munkatársi pozíciókat a Szciantológia Egyház főbb szervezeteiben, beleértve a Religious Technology Centert (RTC, Vallási Technológiai Központ) és a Nemzetközi Szciantológia Egyházat (CSI, Church of Scientology International).

C) KÖZÖSSÉGI ÉLET

A Sea Organization tagjai közösségben élnek. Kis csoportokban vagy mint házastársak közös hálójelyen alszanak. Közös étkezéseken esznek. Mindannyian képzést és auditálást végeznek, amelyek a Szciantológia központi szentségei, hogy haladjanak felfelé a teljes szabadság felé vezető Hídon. Együtt tanulják a Szciantológia vallási írásait és a Sea Organization szabályait. Közösen tartanak és látogatnak szertartásos ünnepeket. Közös egyenruhát viselnek. A kikapcsolódást is együtt végzik mint csoport. A Szciantológia az összes ilyen típusú vallási tevékenységet hasonlóan végzi, mint a vallási rendek tagjai világszerte. Ez a spirituális közösségi élet lehetővé teszi, hogy a Sea Organization beteljesítse magasrendű vallási küldetését, ami L. Ron Hubbard tanításainak megőrzése és továbbadása, valamint a képzési és auditálási technológia gondos és pontos megőrzése és szolgáltatása.

Mint a fenti 3. bekezdésből kiderül, én magam is hat évig éltem szerzetesi élet. A Sea Organization kommunális szálláshelyei, étkezései és vallási tevékenységei, amelyeket 1998-ban Hollywoodban, illetve 2009-ben a Szciantológia Gilman Hot Springs-i nemzetközi bázisán megfigyeltem, pontosan megegyeznek a ferences barátként szerzett tapasztalataimmal. Közös étkezéseken

vettem részt; rendtársaimmal azonos időben tanulmányoztam a Bibliát, a rend reguláját és egyéb teológiai értekezéseket; közösen imádkoztam az officium divinumot; és a ferences rend hagyományos öltözékét viseltem. Ha szabad itt egy megfigyelést tenni, a Sea Organization szállásai, bár semmiképpen sem fényűzőek, határozottan komfortosabbak voltak, mint azok, amelyeket szerzetesként megtapasztaltam.

Van egy másik közös pont a Gilman Hot Springs-i Szciantológia-bázis és a kolostorok között, ahol éltem. A legtöbb keresztény kolostort hagyományosan védett falak veszik körül. A „kolostor” kifejezés a latin *claustrum* szóból ered, amely egyszerűen zárat, retest, zárt helyet jelent. Az ilyen falak célja az volt, hogy kint tartsa a betolakodókat, és bent megőrizze az elkülönült vallási élet szentségét. Mialatt a kolostorban éltem, a gvárdián engedélyére volt szükségem a kolostor elhagyásához, és amikor visszatértem, le kellett jelentkeznem. Az életem minden főbb szempontját a rend szabályai és annak a kolostornak a speciális rendtartása irányította, amelyben éltem, ahogy a fentiekben leírtam. A kívülállónak úgy tűnhet, hogy „börtönszerű” környezetben éltem, de én magam választottam ezt az életmódot, hogy barátként keressem a megváltásomat, és készségesen elfogadtam a körülményeket. Kétségtelenül voltak pszichológiai és társadalmi megkötések annak érdekében, hogy bent maradjak. De távozhattam, még ha ez azzal járt is volna (és tényleg azzal járt), hogy csak a saját, szerény erőforrásaimra támaszkodhatok. Azt választottam, hogy rendezett és kánoni módon hagyom el a rendet, így a távozásom nem volt traumatikus; de megtehettem volna, hogy „átugrom a falat”, mint ahogy mások tették. A Gilman Hot Springs-i bázison tett látogatásom során pontosan ezt a fajta helyzetet figyeltem meg. Van nyomás az embereken, hogy ne távozzanak, de ha eltökélték magukat, akkor megtehetik. Ahogy egyesek esetleg azt mondanák, hogy a szerzetesrendi megkötések, amelyek között éltem, „börtönszerűek” voltak, ugyanígy mások esetleg azt mondanák, hogy a Sea Organization tagjait körülvevő szabályok korlátozzák őket a szabadságukban. De a Sea Organization tagjai ugyanúgy elhagyhatják és el is hagyták már a szervezetet, ahogy a buddhista és a katolikus vallási rendek tagjai elhagyhatják és el is hagyják a kolostoraikat.

D) GOLDEN ERA PRODUCTIONS

A Golden Era Productions az úgynevezett nemzetközi bázison vagy Gold-bázison található, Gilman Hot Springs területén. Ahogy az Üdvhadsereg szárazföldi hadseregbeli megnevezéseket és jelképeket használ arra, hogy leírja a társadalomban jelen lévő szociális és spirituális gonoszságok elleni harcát, úgy a Szciantológia tengerészeti terminológiát használ, összhangban L. Ron Hubbard tengeri tapasztalataival az USA haditengerészetének tisztjeként, illetve azzal az elképzelésével, hogy a spirituális utazás egy időn és téren keresztüli utazás. Ezért a gilmani

központ egy „bázis”. Itt található a Religious Technology Center és a Nemzetközi Szcientológia Egyház (és ennek részeként a Golden Era Productions) irodái.

A Gold jelenleg négyféle termelési és reklámterületért felel. Először is, itt állítják elő azokat a filmeket, hangszalagokat és DVD-eket, amelyeket a vallási képzés és auditálás során, valamint a Szcientológia hit terjesztésére használnak. Másodsorban a Gold kifinomult létesítményekkel rendelkezik arra, hogy megőrizze és helyreállítsa L. Ron Hubbardnak, a Szcientológia alapítójának és minden Szcientológia-tanítás végső Forrásának videofelvételeit és hangszalagjait a későbbi terjesztéshez. Harmadsorban a Gold ad otthont a Szcientológia egész világra kiterjedő misszionáriusi munkájához használt CD-k, DVD-k és hangszalagok lefordítására és előállítására szolgáló létesítményeknek. Negyedrészt a Gold egyéb promóciós és társadalmi célú hirdetési anyagokat állít elő abból a célból, hogy az Egyház felhasználja őket. Emellett a Gold ad otthont azoknak a létesítményeknek, ahol előállítják az E-métereket (elektrogalvanométer) a képzésben és az auditálásban való felhasználásra.

A Goldban található összes fent leírt és általam megfigyelt szervezet, üzem és tevékenység vallásos természetű. Sőt figyelemre méltóan hasonlóak azokhoz a szervezetekhez, üzemekhez és tevékenységekhez, amelyekben részt vettem, illetve amelyeket megfigyeltem, amikor szerzetes voltam.

A Religious Technology Center tulajdonában van a Szcientológia vallási írásainak összes védjegye, beleértve a Dianetikát is. Küldetése, hogy felügyelje a Szcientológia minden hitvének és gyakorlatának hű és örökké tartó megőrzését, átadását és alkalmazását, ahogy azokat L. Ron Hubbard leírt és hangszalagra rögzített szavai tartalmazzák. A Szcientológia arra törekszik, hogy ezt olyan pontosan és lelkiismeretesen tegye meg, amennyire csak lehetséges, mivel az Egyház úgy hiszi, hogy az univerzum mind a nyolc dinamikán való túlélése életbevágóan függ az auditálási technológia pontos, helyes alkalmazásától. A Religious Technology Center küldetése és funkciója létfontosságú a Szcientológia Egyház számára. Az Egyház tagjai őszintén hiszik, hogy nemcsak saját épelméjű működésük múlik a Szcientológia képzési és auditálási technológia aprólékos megőrzésén és alkalmazásán, hanem a bolygón élő összes többi emberé is. A Religious Technology Center ilyen funkciója pontos párhuzamba állítható a római katolicizmus keretében működő Hittani Kongregáció funkciójával. Ennek az egyházi kongregációnak a célja, hogy felügyelje a katolikus egyház hivatalos kiadványait és tanításait, továbbá korrigálja és megfegyelmezze azokat, akiket eretneknek ítél, vagy akik pontatlan hitelveket tanítanak.

A Religious Technology Center tevékenységei annak biztosítására irányulnak, hogy az auditálás minden formáját megfelelően nyújtsák, és hogy a vallási technológia standard voltát az L. Ron

Hubbard alapító által lefektetett módon hűen fenntartsák, biztosítva, hogy a vallási hitelvek és gyakorlat ortodox módon fennmaradjon. A Religious Technology Center ezeket a funkciókat csaknem pontosan ugyanúgy hajtja végre, mint a római katolikus Hittani Kongregáció, amelyet XVI. Benedek pápa irányított, mielőtt pápává szentelték. Ez a vallási szerv vizsgálatokat, tesztek és bírósági tárgyalásokat folytat a katolikus vallású teológusok és laikusok írásaival és gyakorlataival kapcsolatban, hogy ezek az írások és gyakorlatok megfeleljenek a Szentírásnak (Biblia) és az egyház hagyományainak, beleértve a hitvallásait, tanácsait és pápai rendeleteit. Ez egyfajta „biztonsági ellenőrzés” (sec[urity] checking), amely csaknem azonos a Szcientológia gyakorlatával. Sem a római katolicizmus, sem a Szcientológia nem hiszi, hogy az ilyen formájú felügyelés „rendőrködés” vagy „kivizsgálás” a szó világi vagy polgári értelmében, hanem ez a fő mód a doktrínák ortodoxiájának megőrzésére és annak biztosítására, hogy a gyakorlatok hűen kövessék ezeket a doktrínákat. Senki sem kérdőjelezi meg, hogy a világ valamennyi vallásának joga van megőrizni a doktrínáit és gyakorlatait, és fenntartani ezek ortodox szintjét.

Ez a Szcientológiában és a római katolicizmusban egyaránt látható pontosság – ami gyakran tűnik „megszállottnak” az ellenséges vagy gyenge megfigyelő számára – a világ legtöbb szervezett vallásában megjelenik. A latin *sacer* kifejezés azt jelenti, hogy valami egyszerre „szent” és „veszélyes”. Például az ókori görögök úgy vélték, hogy ha valaki nem pontosan a helyes sorrendben végzi a temetési rituálét, az imákat nem pontosan úgy mondja el, ahogy az elődök továbbadták, és nem a megfelelő módon és sorrendben ajánlja fel a kellő áldozatot, akkor fennáll annak komoly veszélye, hogy az elhunyt lelke nem kel át az Áldottak szigetére, hanem tovább vándorol ezen a földön, folyamatosan kísértve az élőket, sőt akár kárt okozva nekik. A római katolikus egyház kiadja az úgynevezett *római rituálét*, amely precízen részletezi, hogy miként kell végrehajtani a rítusokat és ceremóniákat. Amennyiben elmulasztják egy rituálé precíz végrehajtását – például valakinek folyó vízzel történő megkeresztelése, miközben kimondják a pontos formulát: „Megkeresztellek téged az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében” –, az teljesen érvénytelenné és hatástalanná teheti rítust. Ugyanez a kritérium vonatkozik arra, hogy a Szcientológia és a Sea Organization tagjai hogyan gondolkodnak és cselekszenek a képzési és auditálási technológiájukkal kapcsolatban, amelyet meg kell jelentetni, és teljesen precíz módon kell alkalmazni. Máskülönben a személynek egy engramtól való megtisztítása vagy a következő auditálási szintre való feljebb lépés a Hídon hatástalan és érvénytelen lesz.

E) SZCIENTOLÓGIA VIDEO- ÉS HANGANYAGOK

Ugyanez a gondosság és precizitás vonatkozik a video- és audiotermékekre. L. Ron Hubbard az élete folyamán video- és audioprojektek indított a Dianetika és a Szcientológia helyes technológiájának ismertté tételére és szolgáltatására. Ma a Golden Era Productions egyszerűen

azt a küldetést teljesíti, amelyet az Egyház alapítója bízott rá. A Gold stúdiói, felszerelései és létesítményei az alapító eredeti célját és küldetését szolgálják.

F) E-MÉTER

Ugyanez az alapelv vonatkozik az E-méterek előállítására is a Goldban. Egy felületes kívülálló számára az E-méter a tenyér elektromos reakcióinak tesztelésére szolgáló elektrogalvanométernek tűnik. A szcientológus számára az E-méter olyasmi, amit a vallások világszerte szentelménynek neveznek. A Szcientológiában a képzés és az auditálás a fő szentségek. A képzés és az auditálás segítésére használt tárgyak – különösen az E-méter – szentelmények. Az E-méter teljesen hasonló azokhoz a szent eszközökhöz és öltözékekhez, amelyeket a római katolicizmusban (kazulák, kelyhek, szentségtartók, paténák, füstölők stb.) vagy a buddhizmusban (füstölők, kis cintányérok, mandalák, gyémánt vadzsra jogarok stb.) használnak. A Szcientológiában az E-méter használata alapvető fontosságú annak biztosítására, hogy a technológiát precízen és pontosan úgy nyújtsák, ahogy azt L. Ron Hubbard az írásaiban és kommunikációiban meghatározta.

A szkeptikusok számára a római katolikus Eucharisztia során a megszentelt kenyér és bor egyszerűen kémiai bor és kenyér, amelyek felett valaki imákat mondott el. A jámbor római katolikus és keleti ortodox áldozók számára az a kenyér és bor a megváltójuk teste és vére. A szkeptikusok számára az E-méter azt az elektromos töltést méri, amelyet a tenyereken kiütő izzadság lead. A hívő szcientológusok számára az E-méter a lélek spirituális állapotait jelzi – hogy egy engram vagy más impedimentum ott maradt-e, vagy hogy a személy szabadon haladhat-e felfelé a szabadsághoz vezető Hídon a következő spirituális szintre.

III.

A SEA ORGANIZATION FEGYELME HASONLÓ VALLÁSI TAPASZTALATOKKAL ÖSSZEFÜGGÉSBEN

Ahogy fentebb említettem, számos vallási tradíció folyamodik spirituális fegyelmezéshez, hogy tagjait bevezesse a spirituális élet magasabb szintjeibe, vagy korrigálja a tévelygő hívőket. E fegyelmezésbe történelmileg beletartoztak olyan eljárások, mint az egyházi vizsgálatok, hivatalos dorgálások, bírói döntések, penitenciák (ima, böjtölés, csend, magány, fizikai munka stb.), felfüggesztés, elbocsátás és végső esetben kizárás és kiközösítés. Más vallásokhoz hasonlóan a Szcientológia Egyháznak is vannak eljárásai az eltévedett tagjainak kezelésére. Az eljárás módok megtalálhatók az L. Ron Hubbard által kiadott különféle irányelvekben és Flag-utasításokban.

Mint a világ vallásait ismerő tudós tanúsíthatom, hogy a Sea Org fegyelmezési módszerei standard és nem szokatlan vallási gyakorlatok. Azt is tanúsíthatom, hogy én magam is megtapasztaltam sok hasonló fegyelmezést, amikor 1958-tól 1964-ig a Kisebb Testvérek Rendjének (ferencesek) tagja voltam. A fegyelmezés fő formái külön megjegyzést érdemelnek.

A Sea Org-tagok sokkal kiterjedtebb mértékben kommunikálnak a külső társadalommal, mint amit számos keresztény vallási rendnek megenged a kolostori fegyelem, vagy amit Japánban és másutt a buddhista szerzetesek megtehetnek. A mezítlábas karmelitáknak például tilos minden kapcsolat a külső világgal, miután önként belépnek a rendbe. A Kisebb Testvérek Rendjében végzett noviciátusom (a belépésem utáni első év) alatt minimális kapcsolatban voltam a külső világgal, és az is csak a novíciusmesterem kifejezett engedélyével jöhetett létre. Amikor a vallási rendek tagjai spirituális menedékekbe vonulnak, akkor el vannak zárva a világgal való kapcsolattól. Az olyan apácarendek, mint a klarisszák, szigorúan korlátozzák a rendtaggal való kapcsolattartást még a családtagoknak is, akik évente legfeljebb három vagy négy alkalommal látogathatják meg, és egy látogatás legfeljebb kétórás lehet. Az elkülönített apácák nem lehetnek közvetlen fizikai kontaktusban a családtagjaikkal, és átlátszatlan válaszfalon keresztül kell beszélniük velük. Továbbá a katolikusoknál a vallási rendek és a papság megtévedt tagjait, többek között az alkohol- vagy drogproblémákkal küzdőket, *retiróba*, vagyis rehabilitációs célú elkülönítésbe küldik, amíg meg nem gyógyulnak, és ismét el nem tudják látni a feladataikat. Az, ahogy Sea Org-tagok a világtól való korlátozott elkülönítésben vannak egy rehabilitációs időszak alatt, általános vallási gyakorlat szerte a világon.

Az összes keresztény vallási rend szabályrendszere megköveteli, hogy a szerzetesek, barátok, testvérek és apácák tegyenek engedelmességi fogadalmat, és az alázatos spirituális viselkedés e fogadalomnak központi eleme. Az alázatosság gyakorlásaként a vallási rendek tagjaitól gyakran várják el, hogy olyan egyszerű feladatokat és fizikai munkát végezzenek, amelyek egy kívülálló számára méltatlannak és megalázónak tűnnek. Papi képzés alatt álló ferences barátként pucoltam latrinát, hámoztam krumplit, kapáltam a kertet, húzkodtam gyomot a járda hasadékaiból, mostam és hajtogattam a kimosott ruhákat, és söpörtem a folyosókat. Alázatosságra buzdítást találunk Szent Benedek regulájának 7. fejezetében. A bencések spirituális mottója: *Ora et labora* („Imádkozzál, és végezz testi munkát!”), és ez magában foglalja a legegyszerűbb feladatokat is, mindenki számára egyforma mértékben, a legegyszerűbb novíciusoktól a legmagasabb rangú apátokig. A japán zen buddhista kolostorokban azoktól, akik a *szatori* (megvilágosodás) elérésére törekednek, a szellemi mestereik gyakran várják el ismétlődő és látszólag teljesen értelmetlen feladatok végrehajtását, például egy makulátlanul tiszta padló újra meg újra való felsöpörését. Az a tény, hogy a Sea Org tagjainak, akik egymilliárd évi szolgálatra tesznek fogadalmat, esetleg

fizikai munkát és alantas, sőt megalázó feladatokat kell végezniük, különösen egy rehabilitációs vagy fegyelmezési időszakban, egyetlen vallástudós számára sem meglepő.

A szerzetesi életet élők, mint a ciszterciták és a trappisták, gyakran tartanak késő esti virrasztásokat, éjszakánként mindössze három-négy óra alvással. E virrasztások során a szerzetesek rituálisan zsolozsmáznak, és csendben meditálnak. Barátként így éltem hat évig. A noviciátusi évem alatt éjjel 12:30-kor felkeltem, egy órán keresztül zsolozsmákat énekeltem, egy újabb órát meditáltam, visszafeküdtem, és 7:30-kor újra felkeltem imádkozni, további zsolozsmára és a reggeli misére. A trappistáknál standard gyakorlat, hogy hajnalban 3:15-kor kelnek közös imára és meditációra. Sok szerzetes és apáca veti alá magát fájdalmas fegyelmezésnek, például péntekenként a test ostromozásának, Jézus megostorozásának emlékére a keresztre feszítés előtt. A keleti jógik egészen odáig mennek el, hogy szögekkel szúrják át a testüket annak bemutatására, hogy a szellem uralja az anyagot. A Szciantológia Egyház gyakorlatai elhalványodnak e spirituális fegyelemgyakorlatokhoz képest.

Különböző vallási rendek tagjai gyakran vannak „bezárva” éjszaka, illetve „őrizet” alatt, anélkül hogy „belennének börtönözve”. A kolostorok és zárdák az Egyesült Államokban és szerte a világon be vannak zárva éjszakára. A mezítlábas karmeliták és a klarisszák kolostorainak elkülönített részei másodlagos kapukkal és rácsokkal, kerítésekkel is el vannak zárva. Amikor novíciusok képzése zajlik, és amikor megtévelyedett szerzetesek és apácák kimenési tilalom alatt vannak, akkor szigorú felügyeletet kapnak, folyamatos megfigyelés alatt állnak, és a kolostor bizonyos részeibe sem léphetnek be. Első kézből tapasztaltam meg a kimenési tilalmat és a megfigyelést. A kimenési tilalom célja, hogy a vallásos személyt elvágják a világ zavaró tényezőitől, így az spirituális világosságot érhesen el, vagy helyrehozhassa tévelygéseit.

Ahogy fentebb említettük, a Szciantológia nincs egyedül abban a törekvésében, hogy igyekszik kiközösíteni azokat a tagjait, akik nem hajlandók alávetni magukat a vizsgálatoknak, az egyházi törvénykezésnek és eljárásoknak, valamint a fegyelmezésnek, hogy visszanyerjék a teljes egyháztagi státusukat. A római katolikus egyházban hasonló eljárás módok vannak a szakadár, eretnek vagy egyéb megtévelyedett tagok számára, amelyek a kánoni törvényben szerepelnek. Sok pietista testvériséghez tartozó egyház – például az amishok és a mennoniták – gyakorol valamilyen formájú egyházi kiközösítést, amit „kitagadás”-nek vagy „elkerülés”-nek neveznek. A kiközösítettek teljes mértékben el vannak vágva a hitközösségtől, és a tagok még csak üzleti kapcsolatban sem állhatnak az elkerült féllel. A házastársnak is tilos egy helyen laknia a kitiltott partnerével.

A Szciantológiában a Sea Org-tagoktól hagyományosan elvárják – a vallás céljai iránti nagyobb elkötelezettségük miatt –, hogy önmegtartóztatóbb életet éljenek, mint a közönséges tagok.

Néhány keresztény vallási rend, akiket általában „szerzetesek”-ként ismernek – mint a bencések és a ciszterciak –, fogadalmat tesz a személyes szegénységre, miközben a kolostor imádkozás, tanulás és vallásgyakorlás céljára rendelkezhet a saját épületeivel, és lehetnek megművelt földjeik. Más vallási rendek, akiket általában „barátok”-ként ismernek – mint például a ferencesek és a dominikánusok –, abszolút szegénységre tesznek fogadalmat, egyénileg és csoportosan sem birtokolhatnak semmit, Jézust utánozva, aki nem rendelkezett semmivel. A barátok csak használják a tulajdont, az igazi birtokos a pápaság. Egy trappista szerzetes csupasz cellában él, csupasz deszkákra helyezett szalmazsákon alszik, van két csuhája és egy munkaruhája. Amikor barát voltam, sok hasznos feladatot láttam el, többek között filozófiát oktattam, könyvtárosként dolgoztam, nyomdát működtettem, és beszerzéseket végeztem odakint a testvériség számára. Ezért a munkáért egyáltalán nem kaptam más fizetést, mint szállást és ellátást, valamint a csuhát, amit viseltem. Nem volt pénzem arra, hogy moziba menjek, személyes dolgokat vásároljak a boltban, vagy időnként vendéglőben egyek. Amikor hat év után eljöttem a testvériségből, kaptam 500 dollárt, egy repülőjegyet és egy öltönyt. Összevetve számos másik vallási renddel, az életmód és a pénzbeli lehetőségek a Szciantológia Egyházban, mondhatni, bőségesek.

Az, hogy konfliktus alakul ki az áttérők és a születés szerinti családjuk, sőt akár az első házastársuk között, annyira régi, mint maga a vallás. Jézus maga mondta: „Azért jöttem, hogy szembeállítsam az embert apjával, a leányt anyjával.” (Máté 10:35) Továbbá: „Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem méltó hozzám; aki jobban szereti fiát vagy leányát, mint engem, az nem méltó hozzám.” (Máté 10:37) A tanítványság ára nagyon magas lehet. Mind Asszisi Szent Ferencet, mind Aquinói Szent Tamást, a katolicizmus két igen jelentős figuráját és szentjét, elrabolta a családja, akik megpróbálták erővel eltéríteni őket a kolduló szerzetesrendjükben folytatott életmódjuktól. A családtól való különválás a szerzetesi élet normális gyakorlata mind a férfiak, mind a nők számára. A trappisták, a karmeliták és a ciszterciak néha minden kapcsolatot megszakítanak a külső világgal, beleértve a telefonhívásokat, a postai küldeményeket és a látogatásokat is. Az Athosz-hegyi remeték Görögországban teljes magányban élnek, és gyakran szerzetes- és remetetársaikkal sem tartanak kapcsolatot. Amikor ferences voltam, és novíciusi évemet töltöttem, kifejezett engedély nélkül nem beszélhettem senkivel a rend falain kívül, havonta csak egy levelet kaphattam a szüleimtől, a leveleimet elolvasta a novíciusmester, és nem vehettem részt a nagyapám temetésén. Pál apostol a Korinthusiakhoz írt levelében azt ajánlja, hogy az áttért nőnek engedjék meg a válást és a hitbeli újraraházasodást, amennyiben az első férje ellenséges marad a hitével szemben. Ahogy fentebb, a 28. paragrafusban szerepel, Szent Benedek regulája kiközösítéssel fenyeget minden olyan testvért, aki az apát jóváhagyása nélkül kapcsolatba lép egy másik, kiközösített szerzetessel, mert az ilyen kapcsolat beszennyezné a testvér spirituális életét. A régi rendhez ragaszkodó mennoniták és amishok elvárják, hogy a házastárs kerülje el a másik felet, ha az utóbbi tilalom alá van helyezve. Sziddhárta

Gautama (kb. i. e. 563–483), akit mi Buddha néven ismerünk, szükségszerűnek érezte, hogy hátrahagyja apját és anyját, feleségét és gyermekeit, a trónt és a birodalmat, hogy aszkétaként kövesse a megvilágosodás útját. A vallástörténet csaknem minden nagy áttérése tartalmazza az elkülönülést a korábbi életmódtól és a világi dolgokhoz fűződő kapcsolatoktól, beleértve a családot is, amelyek hátráltathatják vagy megghiúsíthatják a spirituális fejlődést. Ehhez képest a Sea Org-tagok kapcsolata a külvilággal a mérsékelttől a liberálisig terjed.

IV. KÖVETKEZTETÉS

A fentiek megtárgyalásának egy dolgot világossá kell tennie: a Sea Organization közösségi élete és tevékenysége a Szciantológia Egyházon belül teljes összhangban van a hagyományos vallási rendek közösségi életével és tevékenységeivel, Keleten és Nyugaton, a múltban és a jelenben. A buddhizmushoz és a kereszténységhez hasonlóan a Sea Organization vallási rend célja, hogy példamutatóan megőrizze és hirdesse L. Ron Hubbard tanításait és az általa felfedezett technológiát. A Sea Organization célja a spirituális túlélés, de nemcsak saját tagjai és a Szciantológia Egyház tagjai, hanem az emberiség és az egész univerzum számára is. Ebben a Sea Organization hasonlít a nagy világvallások vallási rendjeire.

Ha szabad tennem egy személyes megfigyelést, szeretném megjegyezni, hogy amikor odalátogattam, és láttam a Sea Organization szálláshelyeit, közösségi életét és tevékenységeit Los Angelesben és Gilman Hot Springsben, ez újra meg újra felidézte bennem a saját ferences kolostorbeli életemet. Ugyanolyan intenzitással tanultam, imádkoztam és meditáltam, mint amit a szcientológusoknál figyeltem meg, ahogy tanultak, dolgoztak, és auditálást végeztek. Éltem hasonló helyiségekben, és dolgoztam hasonló feltételek mellett, dolgoztam a kolostor könyvkötészetében, bekötve a Biblia új és újrakötve a régi kiadásait, valamint teológiai értekezéseket. Gyártottam szentképeket és kiadványokat a kolostor által végzett munka hirdetésére. Egy különbség volt: a Szciantológia és a Sea Organization a technológia legfrissebb vívmányait alkalmazva hajtja végre vallási küldetését. Elfelejtjük, hogy amikor a kolostorok először felbukkantak, ugyanezt tették. Ennek a haladó technológiának az igénybevételével a Szciantológia Egyház egyszerűen követi azt a sémát, amelyet maga L. Ron Hubbard fektetett le.

FRANK K. FLINN,
a vallástudományok docense
2010. január